

Toelichting.

De bedoeling van art. 62*a* is, te gemoet te komen aan het bezwaar van het z.g. „herunterkleben”. Dit is echter slechts ten deele ondervangen. Dank zij het ingevoegde artikel zal de arbeider, die eerst op 70 jaar recht op een rente verkrijgt, nimmer een lager rente genieten dan waarop hij reeds op zijn 60ste jaar recht zou hebben gehad. Doch de arbeider, die tusschen het 60ste en het 70ste jaar invalide wordt, zal wèl van slechter conditie kunnen zijn dan hij zou geweest zijn, indien hij reeds op zijn 60ste jaar invalide ware geworden. Deze regeling komt niet logisch voor, omdat de ratio der bepaling in beide gevallen dezelfde is; niet wenschelijk, omdat er in vele gevallen een prikkel in gelegen is, zoo spoedig eenigszins mogelijk tot het aanvragen van invaliditeitsrente over te gaan; en niet billijk, omdat de daling der rente in den regel het gevolg zal zijn van het feit, dat de bejaarde arbeider buiten zijn schuld in een lagere loonklasse is geraakt en vaker zonder verdienste is geweest.

Het amendement nu strekt om de bepaling van art. 62*a* uit te breiden ook tot de invaliditeitsrenten, die aan arbeiders tusschen het 60ste en het 70ste levensjaar zullen worden toegekend.

PATIJN.

(58. 27.)

AMENDEMENT VAN DEN HEER PATIJN.

Ingezonden 17 Februari 1913.

De ondergeteekende heeft de eer het volgende amendement voor te stellen:

Artikel 62*a*.

„Bij het vaststellen van het jaarlijksch bedrag van de invaliditeitsrente en van de ouderdomsrente blijven buiten aanmerking de premiën” . . . . enz. gelijk in het wetsontwerp.